

NATALIE PRICE HAFSLUND *CLEAN CRIMINAL*

UKS & Kunstnernes Hus
14. april – 20. mai 2018

UKS
(UNGE KUNSTNERES SAMFUND/
YOUNG ARTISTS' SOCIETY)
St. Olavs gate 3, 0165 Oslo

Kunstnernes Hus
Wergelandsveien 17, 0167 Oslo

Høsten 2017 markerte starten på en serie med UKS-soloutstillinger som viser nye verker av unge kunstnere, og som tar i bruk både UKS' egne lokaler, samt en del av Kunstnernes Hus. Dette grepet muliggjør en utforskning av svært ulike deler av den aktuelle kunstneriske produksjonen — fra større linjer til mindre sprekker og vesentlige detaljer.

Den fjerde utstillingen i rekken av dobbelteksponeringer er *CLEAN CRIMINAL* av kunstner Natalie Price Hafslund (f. 1987, Devon, Storbritannia). I sin kunstneriske praksis utforsker Hafslund grensene mellom det som anses å være normalt på den ene siden og et psykotisk ytterpunkt på den andre. Hun bestrider nedarvede sosiale vaner og kontinuerlig maktmisbruk — ofte gjennom å sammenblende brutale gester eller kroppslig avfall med sitater fra kulturhistorien. Et eksempel på dette er en serie CoBrA-inspirerte malerier hvor Hafslund blander sine egne hårfjernings-strips med tykke lag av oljemaling.

Tilsiktet ødeleggelse er et viktig virkemiddel hos Hafslund. Gjennom å bryte ned materialer til sine nullpunkter, slipper hun løs ufrivillige og irrasjonelle bevegelser: En kalkulert handling på veien til å bli kriminell. Den ene delen av resultatet er en serie forslåtte lerreter omgjort til fargerike malerier, som vises på Kunstnernes Hus.

På den andre siden innebærer dette opprøret kommentarer rettet mot en kapitalistisk rasjonalisering av den (kvinnelige) kriminelle kroppen og dens eierskap over seg selv. På UKS presenterer Hafslunds utstilling dermed performative skulpturer og nye video-verker som leker med spenningen mellom dårlig oppførsel, det å føle seg dårlig og det å bli klinisk kategorisert som «dårlig» — enten som psykisk syk eller ved fengsling. Dette mellomstadiet inkluderer bilder av padden som penetrerer paier, en utskrift av kunstnerens rulleblad som stadfester at hun er egnet til å arbeide som barnepasser, samt et sort-hvitt filmklipp hvor en pappmasjé-modell av Woody Allen blir skutt i stykker av kunstneren selv.

UKS

På UKS møtes publikum av to grisetrau — opprinnelig fabrikkert for gårdsgrisers grådige fråsing — plassert på toppen av en tretønne. Konstruksjonen former fontenen *Here piggy piggy piggies* (2018), hvis flytende innhold er en blanding av jod (væsken som blant annet brukes for å desinfisere utstyr brukt ved inseminasjon av griser) som spruter ut og kontinuerlig renser den skitne, potensielt kvinnelige, skulpturen — på innsiden og utsiden. Ved siden av fontenen står verket *Toad in the hole* (2018), bestående av en serie broderte tøy-padder. Disse tidligere dørstopperne er plassert på et såkalt «farmhouse table» — et bord typisk funnet i vånings-hus — hvor de penetrerer paier.

Samtidig sveiper en automatisk støvsuger over gulvet, ikledd en jakke i glitrende «lakseskinn». I *rock'n'roll* (2018) tar Hafslund for seg det første produktet med kunstig intelligens som har blitt tatt til fange i den gjennomsnittlige husholdningen. Hun gir støvsugeren drag-aktig «bling», og dermed bryter den ut av sin servile funksjon.

I sin videre undersøkelse av den automatiserte samfunnskontrollen som utøves over kvinner har Hafslund plassert to glassrammer ved siden av hverandre. I den ene finner vi, som tidligere nevnt, kunstnerens rulleblad, utskrevet av politiet for å bevise at hun er en lovlig og trygg omsorgsperson for barn. Dette møter motstand i tvillingrammen ved siden av, som Hafslund har spyttet på i protest mot slike egnethetsklæringer som barnepike-sertifikatet er et eksempel på. Samtidig setter hun på sett og vis selv en mer sannferdig (spytt-)prøve under lupen.

Tre sort-hvitt performance-videoer med Hafslund i hovedrollen går i loop på UKS. Et ustoppelig banjo-lydspor, tatt fra den prisvinnende amerikanske thrilleren «Deliverance» (1970) strømmer ut fra Hafslunds *Hollywood Forever* (2018) og fyller rommet. I dette verket befinner protagonisten seg i en kjent kirkegårds underverden i Los Angeles.

Den kjekke mannen, eller kvinnen, gjemmer seg i en fersk utgravning, beliggende midt mellom gravene til skaperne av filmindustrien — manusforfattere, produsenter og investorer. Under den konstante strømmen av underholdning kanalisere han/hun en ukontrollert nytelse.

I *Assassin* (2018) setter Hafslund søkelyset på et umoralsk, systematisk misbruk av (mannlig) makt. Hun har laget en DIY-byste av Woody Allen — en mann notorisk anklaget for trakassering av sin egen familie — og studert det klassiske trikset hvor man skyter noen ned med en kortstokk. Denne gesten repeterer hun om og om igjen mot «Allen», bare med iPhone sin i stedet for kort. I *Silver Woman* (2018) spiller Hafslund på den andre siden rollen som det begjærte kvinnelige objektet. Men hun er sølvforyt, skinner tilbake på betrakteren, og returnerer dermed blikkene som rettes mot henne.

I *Cabin Luggage* (2018) leker Hafslund med både ettertraktede varer og kunstnerisk akkumulasjon av verdi. Verket består av en haug med bly som likner gullbarrer, men som nesten ikke er verdt noen ting, samtidig som den utgjør en enormt tung og til og med giftig last. Videoen *Brown Noise* (2018) består av tre ting som er dårlig for oss, men som føles bra. En bit avføring, en bit heroin og en bit sjokolade. Elementene roterer hurtig og danner et bilde av en bjørn, eller er det noe annet?

KUNSTNERNES HUS

I motsetning til det eksentriske utvalget av medier på UKS, presenterer Hafslund en serie abstraherte malerier i dype farger på Kunstnernes Hus. Verkene er forent som én gest på og rundt museumsgrønne vegger.

Maleriene siterer direkte 1950- og 60-tallets abstrakte ekspresjonistiske malere og deres idé om å kanalisere det ubevisste. Samtidig bruker kunstneren denne referansen med både humor og kritisk motstand. Hun har for eksempel valgt å kalle et

maleri som inkluderer hennes egne resepter på medisiner, og som likner en bjørn, *Big D* (2018). Tittelen refererer til «Big Dominator» og «Small Submissive» (den store, dominante versus den lille og underdannede) i et SM-forhold. I en annen serie danner kunstnerens kjønnsår den lodne basen for små, fargerike bilder.

Som om det er et forsøk på å tilintetgjøre en mannlig kulturarv, *slår* Hafslund, bokstavelig talt, lerretene og tretavlene sine. Dette gjør hun ikledd en arbeidsdress med en påsydd penis. Denne vises på UKS som verket *ABD*, som betyr «All But the Dissertation», et uttrykk for prokrastinerende akademikere som unngår å skrive doktorgradene sine. Gjennom å dekonstruere maleriets base skaper Hafslund et svært kontrollert rom hvor en ny type «kriminell» sinnstilstand kan oppstå, som tillater at galskapen blomstrer. Som monster og mester på en og samme tid arbeider Hafslund med uplanlagte, spontane og nesten spasme-liknende gester for å gi seg hen og la fargen utvikles foran seg. Hun bruker maling direkte fra tuben og blander den på lerretet. Alle gjenkjennelige eller repeterende motiver unngås eller fjernes. Bare når maleriet ser tilbake på henne som en ukjent og løsrevet kropp er det ferdig. Blant disse rare, fremmedgjorte figurene som oppstår finner man reptiler, romvesener, en svart trost og en kvinnelig torso.

Hafslund (f. 1987, Devon, Storbritannia) bor på Themsen i London. Hun har en mastergrad fra The Royal College of Art (RCA) i London, og har også studert ved Mountain School of Arts i Los Angeles. Tidligere utstillinger og prosjekter inkluderer *Yellowed Minds* på C-o-m-p-s-i-t-e, Brussels (2016), *Death by Coffee* på Chalton Gallery, London (2016), *Tarantella* på Hester, New York (2016) og *I have No Mouth and I must Scream* på Cell Projects, London (2017).

NATALIE PRICE HAFSLUND *CLEAN CRIMINAL*

UKS & Kunstneres Hus
14 April – 20 May 2018

Since autumn 2017, a series of UKS solo exhibitions mounting new works by young artists has employed both the UKS grounds and part of Kunstneres Hus, enabling the simultaneous exploration of different corners of each artistic production, from main streams to tributary fissures and crevices.

The fourth double exposé in this series, entitled *CLEAN CRIMINAL*, features visual artist Natalie Price Hafslund (b. 1987, Devon, UK). In her practice, Hafslund pushes at the borders of normativity and psychosis, disturbing inherited ideas of sociological conditioning and disputing perpetual abuses of power. This is often done via mixing violent gestures or abject personalia with cultural quotation, an example being Hafslund's merging of her own hair-waxing strips with thick layers of deep-hued oil colors in a series of CoBrA-inspired paintings.

An intended measure of destruction, breaking down materials to their ground zero to let loose involuntary or irrational gestures is the main means here. This is a clean calculation of becoming criminal. The result is, on the one hand, a series of beaten canvases turned brutally beautiful paintings shown at Kunstneres Hus.

On the other hand, the rebellion includes strong comments on the "clean" capitalist rationalization of the criminal (female) body and its self-ownership. At UKS, Hafslund's exhibition weaves performative sculptures and new video works playing with the span between behaving badly, feeling bad, and being clinically categorized as such, through mental illness or incarceration. This in-between includes images of toads fucking pies, a criminal record stating the artist's suitability as a nanny, and a black-and-white film clip of a papier-mâché Woody Allen being shot down by Hafslund herself.

UKS

Entering UKS, two found pig troughs are placed on top of a wooden barrel to form the voluminous

fountain: *Here piggy piggy piggies* (2018). Sprinkling a mixture of iodine—a surgical fluid used, among other things, to disinfect utensils for (pig) insemination—the eruption continuously cleanses the filthy sculptural (and potentially female) body inside out. Adjacent in the work *Toad in the hole* (2018) a series of crafted fabric frogs—themselves politely embroidered doorstoppers—inhabit a farmhouse table while copulating with pies.

Meanwhile an automated vacuum cleaner, *rock'n'roll* (2018), occasionally moves through the exhibition space. Donning a glittery salmon coatee, this first AI (artificially intelligent device) to be enslaved in average households, breaks out of its servile function, adding drag-like bling.

Pondering automated societal control of female functions, in one of two glass frames the aforementioned official testimony to Hafslund's capability of being a legal, safe caretaker of children is on display. The record is counteracted by the artist spitting onto the diptych's second frame, rebelling against certificates of virtues while placing a potentially more truthful (saliva) specimen on view.

Three black-and-white performance videos starring the artist herself run on a loop. Filling the space with an incessant, rhythmic banjo line taken from the award-winning American wilderness thriller "Deliverance" (1970), Hafslund's *Hollywood Forever* (2018) finds the protagonist in a netherworld under a famous Los Angeles graveyard. Hidden in a fresh burial pit dug between graves of the creators of the movie industry—the authors, producers, financiers—the hunky man/lady protagonist channels a (hidden) frenzied pleasure submerged under the regulated stream of entertainment.

In *Assassin* (2018), Hafslund highlights immoral systematic abuses of (male) power. Having created a DIY-bust of actor and director Woody Allen—notoriously accused for sexual misconduct within his own family—and having studied the classical

trick of shooting down someone with a (playing) card, Hafslund tirelessly repeats this gesture using her iPhone. In *Silver Woman* (2018), on the other hand, Hafslund plays the role of the desired female object; and yet, silver-plated, she's shining back, returning the gaze of the viewer.

Playing with desired goods and artistic accumulation of value, *Cabin Luggage* (2018) is a pile of lead resembling a block of golden bars but worth very little and composing an incredibly heavy and even poisonous load. The video *Brown Noise* (2018) rotates things that are bad but feel good: a piece of shit, a tar of heroine, and a piece of chocolate creating a new conglomerate image—maybe a bear?—from the quick chase.

KUNSTNERES HUS

In contrast to the eccentric range of media at UKS, at Kunstneres Hus Hafslund's series of deep-hued, abstracted paintings unify in one gesture, hung on and around museum-green walls.

Hafslund's paintings directly quote the 1950s and 1960s abstract expressionist painters and their idea of channeling the subconscious, while simultaneously pushing back at this base with humor and punch. For instance, the artist gives the title *Big D* (2018) to a piece that integrates her medical prescriptions and resembles a bear, referring to the Big Dominator versus the Small Submissive in a SM-dominatrix relationship. In another series, her pubic hair become the bristly base for small, colorful formats.

In her process, as if undoing a macho-past, Hafslund is literally battering her canvases or the wooden boards. (Doing this she is wearing a working suit to which she has sewn a penis, now on show at UKS as *ABD* meaning All But the Dissertation, an expression for procrastinating scholars avoiding writing their doctoral thesis.) Deconstructing the paintings' bases to a complete naught, she creates a very controlled space for a new "clean criminal" state

of mind—allowing for her own madness to flourish. At once master and monster, working with dilettante, accidental, even spasm-like gestures, Hafslund gets lost to let the color develop unplanned in front of her, using paint directly from the tube, mixing it on the canvas. Any recognizable or repeating motif is avoided or destroyed. Only when the painting gazes back at her as a foreign, estranged body, is it done. These strange, alienated figures include reptiles, aliens, a blackbird, a female torso.

Hafslund (b. 1987, Devon, UK) lives and works on the River Thames in London. She is a graduate from the Royal College of Art, London, and has studied at The Mountain School of Arts, Los Angeles. Previous exhibitions and projects include *Yellowed Minds*, C-o-m-p-s-i-t-e, Brussels (2016); *Death by Coffee*, Chalton Gallery, London (2016); *Tarantellegra*, Hester, New York (2016); and *I have No Mouth and I must Scream*, Cell Projects, London (2017).

